

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Václava Novotného a soudkyň JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Ludmily Valentové v právní věci žalobce: **G. P., a. s.**, zast. advokátkou JUDr. Kateřinou Tomkovou, se sídlem AK Lesnická 52, Brno, proti žalovanému **Finančnímu úřadu v Ivančicích**, Na Spojce 1, Ivančice, o nečinnost správního orgánu, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 27. 2. 2007, č. j. 30 Ca 187/2006 – 24,

t a k t o :

Usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 27. 2. 2007, č. j. 30 Ca 187/2006 – 24 **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností stěžovatel brojí proti zrušení shora označeného usnesení krajského soudu, kterým byla odmítnuta žaloba na nečinnost správního orgánu. Stěžovatel se žalobou podanou dne 2. 10. 2006 domáhal, aby soud vydal rozhodnutí, kterým uloží Finančnímu úřadu v Ivančicích (správci daně v době podání žaloby příslušnému) převést na účet stěžovatele nadměrný odpočet na dani z přidané hodnoty za měsíc duben 2006 ve výši 3 635 030 Kč a dále jako náhradu škody za nevyplacení odpočtu v řádném termínu ode dne 26. 6. 2006 do dne 12. 3. 2007 převést na tentýž účet 2 451 900 Kč a 10 008 Kč za každý další den po zaplacení.

Krajský soud odmítl žalobu s odůvodněním, že stěžovatel nevyčerpal ve smyslu ust. § 79 odst. 1 s. ř. s. bezvýsledně veškeré prostředky, které mu procesní předpis (zde zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků - viz § 34c) k ochraně proti nečinnosti umožňuje.

Stěžovatel jako důvod kasační stížnosti uvádí nezákonnost rozhodnutí o odmítnutí návrhu podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.

Nezákonnost rozhodnutí o odmítnutí návrhu přezkoumává Nejvyšší správní soud pouze v tom směru, zda takovým postupem nebyl odepřen zákonný přístup k soudu, zda nedošlo k odmítnutí věci tam, kde po právu náleželo její projednání. Nejvyšší správní soud se proto nemohl zabývat obsáhlými námitkami, jimiž stěžovatel směřuje v kasační stížnosti do samotného daňového řízení o vrácení nadměrného odpočtu, tedy do věci samé.

Nejvyšší správní soud považoval za nutné vypořádat se především s tím, zda jsou splněny podmínky řízení, teprve poté by se mohl zabývat namítanou nezákonností postupu krajského soudu při odmítnutí návrhu ve smyslu ust. § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.

Podle ustanovení § 79 odst. 2 s. ř. s. je žalovaným v řízení o žalobě proti nečinnosti správního orgánu správní orgán, který podle žalobního tvrzení má povinnost vydat rozhodnutí.

V projednávané věci tímto orgánem byl v době podání žaloby Finanční úřad v Ivančicích.

Ze spisu vyplynulo, že s účinností od 21. 11. 2006 přešla místní příslušnost na jiného správce daně, a to Finanční úřad Brno III. S účinností od tohoto data došlo ke změně správce daně stěžovatele, na kterého přešly veškeré povinnosti a oprávnění původního správce daně, tzn. i povinnost vyměření daně z přidané hodnoty za zdaňovací období duben 2006. V soudním spise je rovněž založena i výzva Finančního úřadu Brno III ze dne 24. 1. 2007 č. j. 11013/07/290540/6824 vydaná dle § 43 odst. 1 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků k předložení důkazních prostředků k prokázání zde vyjmenovaných skutečností rozhodných pro prokázání oprávněnosti nároku na vrácení nadměrného odpočtu.

Žalobou proti nečinnosti se může oprávněná osoba domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu vydat rozhodnutí ve věci samé – zde vydat rozhodnutí o vrácení nadměrného odpočtu za duben 2006.

V projednávané věci není orgánem, kterému by bylo lze uložit tuto povinnost Finanční úřad v Ivančicích, s nímž krajský soud jako s žalovaným nadále jednal a jemuž i rozhodnutí doručil, ačkoli ze spisového materiálu vyplynula nepochybná změna pasivní legitimize.

Podle obsahu uvedeného spisu není pochyb o tom, že žaloba v této věci směřovala proti nečinnosti Finančního úřadu v Ivančicích. Rozhodnutím Finančního ředitelství v Brně ze dne 16. 10. 2006 č. j. 15266/06-1500-704532 přešla místní příslušnost k výkonu správy daní ve smyslu ust. § 1 odst. 2 zák. č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, s výjimkou správy daně z nemovitostí, na Finanční úřad Brno III, přitom tento již v řízení, o kterém je spor veden, dále pokračoval.

Podle ust. § 81 s. ř. s. soud rozhoduje o žalobě na základě skutkového a právního stavu zjištěného ke dni vydání svého rozhodnutí.

Jakkoli ke změně skutkového stavu nepochybně došlo, krajský soud se v řízení otázku změny místní příslušnosti, k níž došlo bezprostředně po podání žaloby, která s sebou nutně nese i změnu na straně „povinného“ orgánu k rozhodnutí o vrácení nadměrného odpočtu, zcela pomínil a vydal dne 27. 2. 2007 ve vztahu k již nepřislušnému správci daně soudní rozhodnutí.

Krajský soud proto pochybil, projednal-li žalobu podanou proti účastníkovi, u něhož nebyla dána pasivní legitimace, resp. v průběhu soudního řízení došlo ke změně na straně žalovaného.

Za situace, kdy byl v řízení před krajským soudem žalovaným nesprávně určený subjekt, který nebyl v řízení pasivně legitimován, a nadto kterému ani nebylo možno uložit povinnost rozhodnutí vydat, resp. ve vztahu k němu již nebylo možno jakkoli ve věci tvrzené nečinnosti rozhodnout, chyběly podmínky řízení ve smyslu ustanovení § 103 odst. 1 písm. c) s. ř. s., a napadené rozhodnutí krajského soudu je proto zmatečné.

Nejvyšší správní soud ze všech shora předešlých důvodů shledal, že řízení před krajským soudem bylo zmatečné a napadené usnesení je nepřezkoumatelné; nezabýval se proto již dále námitkami směřujícími do nezákonnosti krajského soudu při odmítnutí návrhu.

Kasační stížnost je důvodná, a proto Nejvyšší správní soud napadené usnesení Krajského soudu v Brně podle § 110 odst. 1 s. ř. s. zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne podle § 110 odst. 2 s. ř. s. krajský soud v novém rozhodnutí.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 19. června 2007

JUDr. Václav Novotný
předseda senátu